

Artbingo på Holma Ängar

inför De Vilda Blommornas Dag 2020

1. Hundkåx

2. Äkta förgätmigej

3. Vitmåra

4. Ängshavre

5. Åkervädd

6. Åkerkulla

7. Gökärt

8. Tjärblomster

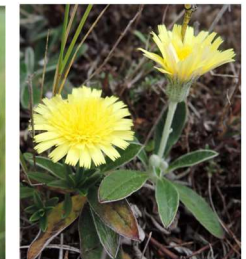
9. Blodrot

10. Ängskovall

11. Sommargyllen

12. Gråfibbla

13. Jungfrulin

14. Teveronika

15. Liljekonvalj

16. Ängsskallra

17. Ängsbräsma

18. Knölsmörblomma

19. Smörbollar

20. Ängsviol

21. Brudbröd

22. Ängssyra

23. Stenmåra

24. Vårbrodd

25. Svinrot

1. Hundkäk, *Anthriscus sylvestris* behöver mycket näring och trivs därför bäst där betesdjuren söker skydd för natten och uträttar sina behov.
2. Äkta förgätmigej, *Myosotis scorpiodes* trånar där vatten samlas under vintern.
3. Vitmåra, *Galium boreale* är den traditionella ängens måra och känns igen genom bladens tre parallella nerver.
4. Ängshavre, *Avenula pratensis* låter sina silvriga vippor med långt utskjutande borst vaja över den torra näringsfattiga ängsmarken.
5. Åkervädd, *Knautia arvensis* blommar främst i juli, men på slätterängar har evolutionen gynnat en form som blommar tidigt och hinner sätta frö före slåttern.
6. Åkerkulla, *Anthemis arvensis* liknar en liten prästkrage men har hårigare och finflikigare blad. Arten är rödlistad (hotad) och beroende av det gamla jordbrukslandskapets renar och markvägar.
7. Gökärt, *Lathyrus linifolius* är de magra gräsmarkernas vanligaste ärtväxt till fromma för nektarsökande humlor.
8. Tjärblomster, *Viscaria vulgaris* undkommer bladlössens angrepp genom sin alldeles egna klisterfälla på stjälken.
9. Blodrot, *Potentilla erecta* kan med sina fyra gula kronblad ses i nästan alla Sveriges ängar, likväl som på fjäll och i glesa skogar.
10. Ängskovall, *Melampyrum pratense* är namnet till trots främst en skogsväxt som föredrar lätt skugga. En halvparasitisk växt som snyltar på rötter av såväl träd som gräs.
11. Sommargyllen, *Barbarea vulgaris* blommar samtidigt med sin släkting raps och först när de båda blommat över har sommaren kommit på riktigt.
12. Gråfibbla, *Pilosella officinarum* sprider sina citrongula solar över de allra torraste gräsmarkerna. Namnet har den dock fått av de gråfiltade bladundersidorna.
13. Jungfrulin, *Polygala vulgaris* är den näringsfattiga ängens och naturbetesmarkernas blå och cerise juvel, men blir tyvärr allt ovanligare i dagens gödslade landskap.
14. Teveronika, *Veronica chamaedrys* kallas också "Mormors glasögon" – ett namn syftande på de två långa ståndarna mitt i den himmelsblå blomman.
15. Liljekonvalj, *Convallaria majalis* sprider sin förföriska väldoft från gömslen under buskar och träd.
16. Ängsskallra, *Rhinanthus minor* är en parasit som stjälar vatten och näring från ängens gräs och som därmed skapar livsrum för fler blommande örter.
17. Ängsbräsma, *Cardamine pratensis* sprider rosa skyar över ängens fuktigaste partier.
18. Knölsmörblomma, *Ranunculus bulbosus*, skiljer sig från andra smörblommor genom blommans nedvikta foderblad och roten som är omvandlad till en löklik knöl.
19. Smörboll, *Trollius europaeus* är slätterängens gyllene smycke men är numera mycket ovanlig i Skåne. De slutna bollika blommorna pollineras av en liten skalbagge som lever hela sitt liv inne i blommans trygga famn.
20. Ängsviol, *Viola canina* är den av vårens alla blå violer som blommar sist, och också den som trivs bäst under bar himmel.
21. Brudbrödets, *Filipendula vulgaris* klotformiga rosa knoppar utvecklas till skira vita skyar. Av rötternas torra knölar lär man kunna baka bröd för högtidliga tillfällen.
22. Ängssyra, *Rumex acetosa* är väl inte ängens prydnad, men väl mat för många fjärilars larver liksom för vandrare som längtar efter syrliga karameller.
23. Stenmåra, *Galium saxatile* undviker genom sitt krypande växtsätt både lien och mulen och färgar de magra hedmarkerna vita om försommaren.
24. Vårbrodd, *Anthoxanthum odoratum* är ett av de första gräsen att blomma om våren och skänker sedan när den vissnar ängshöet sin karakteristiska väldoft.
25. Svinrot, *Scorzonera humilis* var slätterkarlens favorit och den kärleken var ömsesidig. I dag är arten rödlistad (hotad) och i brist på riktiga ängar oftast undanträngd till fragment av gräsmark dit varken mulen eller grästrimmern når förrän tidigast på eftersommaren.